

Gizemli Geçit Serisi

Hammit

Korku Ormanı

anadolu'dan
fantasti'ye

CEM
GÜLBENT

HAMMIT

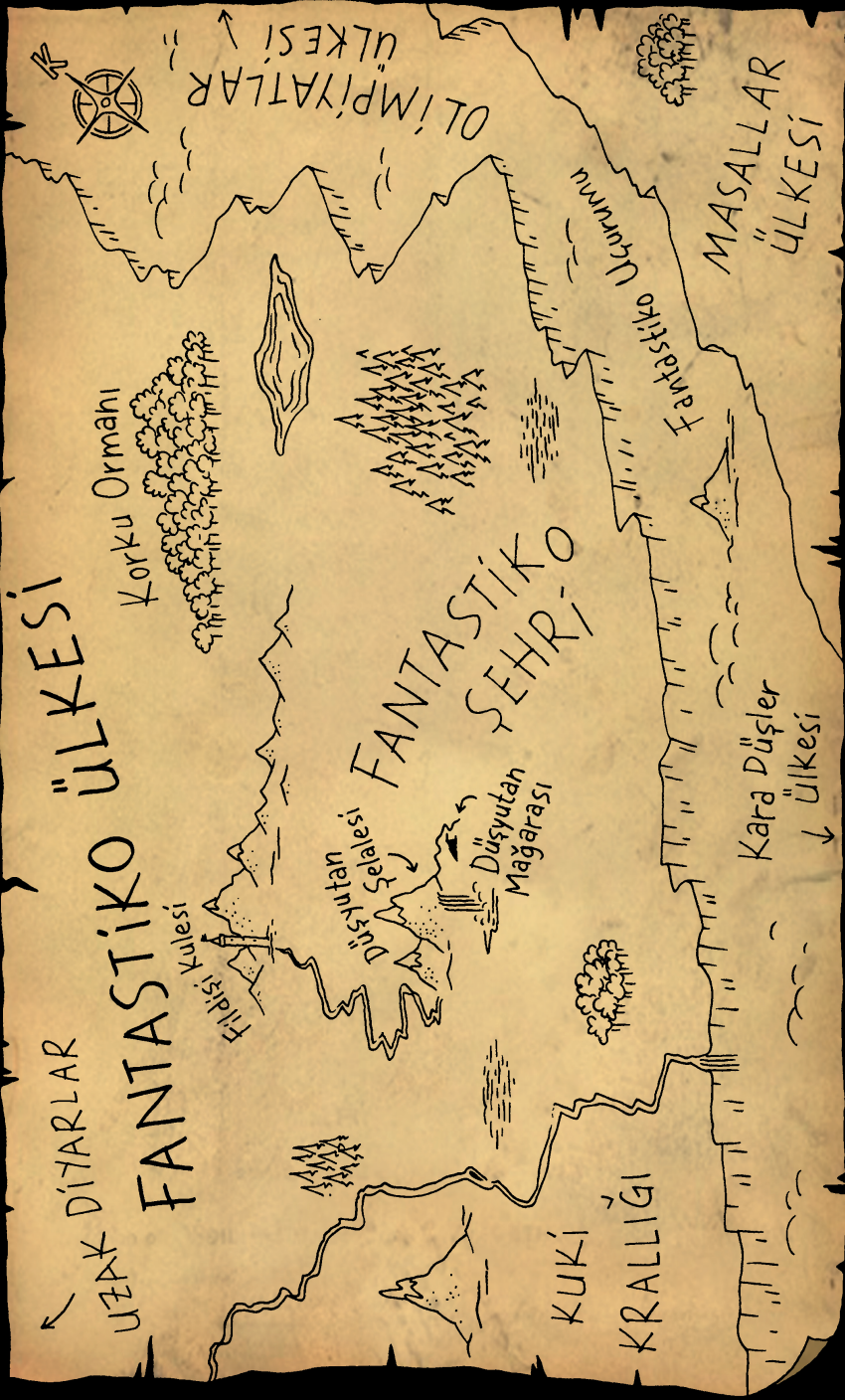
BILGIN

ADOR

UZAK DİTARLAR

FANTASTİKO ŞEHİRİ

Korku Ormanı

Fildişi Kulesi

Düşük Tepeleri

Düşük Mağarası

KUKİ KRALLIĞI

Kara Düşler Ülkesi

OLİMPİYATLAR ÜLKESİ

MASALLAR ÜLKESİ

Fantastiko Nehrini

KORKU ORMANI

Hamit, ödevlerini erkenden bitirmiş, odasına çekilmişti. Derslerine daha önce bu kadar önem vermediğinin farkındaydı. Kahraman olmak bunu gerektirirdi. Her alanda sorumlulukları artmaya başlamıştı. Yatağına uzandı. İçinde hemen uykuya dalmak gibi bir istek vardı. Dün gece rüyasında yaşadıklarıydı onu bu kadar heyecanlandıran. Acaba yeniden gecenin kahramanı olabilecek miydi?

– Kaldığımız yerden devam edebilecek miyiz acaba? Beni bekliyorlar mıdır? Ya uyanıp onları yalnız bıraktığım için kızgınlarsa! Belki de sadece bir rüyaydı dün gece...

Uyku öncesi düşünceler her yanını sardı. Bu düşünceler sabahın erken saatlerinden itibaren peşini bırakmamıştı. Okulda bile yaşadığı gizemin etkisinden kurtulamamıştı. Odasının kapısı farklı bir dünyaya açılmış, ilk defa fantastik dünyaya adım atmış ve ilk kez hayvanlarla konuşmuştu. Okul sonrası vakit kaybetmeden eve gelmiş ve yemeğini yedikten sonra ödevlerinin başına geçmişti. Şimdi de yatağında Korku Ormanı'na yolculuğunu başlatması gerekiyordu.

Yarı karanlık odanın içerisinde gözlerini kapıya doğru odakladı. Fantastiko'nun birazdan bu kapının ardında olmasını istiyordu. Dün gece rüyasında gördüğü bu yeri yeniden hayal etti. Birbirinden ilginç ağaçlar, evler ve hayvanlarla dolu sevimli bir yer olduğunu düşündü. Fakat ülke halinde oluşan umutsuzluk Hamit'i de etkilemişti. Bu yüzden dün gece yaşadıklarının

tek gecelik bir heyecan olmamasını, maceranın kaldığı yerden devam etmesini istiyordu. Onları içinde buldukları zor durumdan kurtarmak ve kötü kalpli Ador'dan yaşam kristalini alabilmek için mücadele etmeliydi. Çünkü o bir kahramandı!

Fantastiko'nun kuzeyi... Korku Ormanı yakınında bir yer...

Çalılıklar içinde hareket edenlerin çıkardığı sesler, ilerideki geniş yapraklı bitkilere doğru yavaşça yaklaşıyordu. Sanki her adım korkuyu iliklere kadar hissettirmek için atılıyordu. Yaklaşan tehlike, geniş yaprağın arkasında saklanana iyice tedirgin etti. Birazdan yakalanacak ve Korku Ormanı'nın dehşetini önceden yaşamış olacaktı.

Kalp atışları her yeri sardı. Yavaşça uzanan el, geniş yaprağa dokundu ve birden aşağıya doğru hızla çekti.

Bööö!

O an sessizlik her yeri sardı. Gözler birbirine kilitlendi. Yaprığın ardındaki Feti, sinirli bir şekilde Sosi'ye söylendi:

– Eh be Sosi bee! Yine korkmadım.

– Yapma ya! Korku Ormanı öncesi alıştırmayı yapmalıyız ama Feti. Biraz zorla kendini.

– İyi tamam. Haydi, bir kere daha deneyelim.

Sosi, hızla arkasını döndü ve geriye doğru hızla koştu. Feti ise geniş yaprağın arkasına saklanıp yeniden heyecanlanmaya başladı.

Zebragül ve Bilgin, az ileride umutsuzca Sosi ile Feti'yi izliyorlardı. Bir ara başları yavaşça birbirine doğru döndü. Bilgin'in derinden aldığı nefesin anlamını sezen Zebragül, yeniden üstün zekalı mirket arkadaşlarına doğru baktı. O anda gelen ses her yerde yankılandı:

– **Bööö!**